

Abstrakt

Hermeneutické principy (tzv. *midot*) se vyvinuly v průběhu formační fáze rabínské literatury, jejímiž protagonisty byli *sofrim* a rabíni. Tradováním i vlivem helenistické kultury přísloví se etabloval jeden z řídících principů pro uspořádání hypotextu v *pijutu*, které zároveň mělo učiniti zadost nárokům poetiky. Halachický sumář, jménem r. Jišma'ela, i sumář pro agadickou literaturu, v souvislosti se jménem r. Eli'ezer b. Josi ha-gelili, společně z 2. století o. l., se v rabínské a midrašické literatuře záhy diferencují, avšak v synagogální poezii prochází kontraktivním procesem, analogicky k procesu spojování poetických nároků, témat, inovativnosti, liturgického zasazení do jediného verše či strofy. Ačkoliv nelze identifikovat více než polovinu hypotextu v poetickém verši, přece byl v této dizertaci učiněn pokus reflektovat explicitní vyjádření zapojení principů i jejich implicitní aplikace v *pijutu*, jenž se historicky stal nástrojem pro didaktické, mnemotechnické účely, účely obce, rabínských *ješivot*, kruhů učenců i *chazanim-pajtanim*.